

„Noi sîntem pentru interzicerea totală a războiului atomic și dacă arma atomică va fi interzisă, omenirea nu va avea decît de cîștigat. Considerăm că arma atomică trebuie interzisă așa cum a fost interzisă și arma chimică“.

(Din convorbirea lui G. K. JUKOV cu ziariștii americani W. R. Hearst, Kingsbury Smith și F. Connell)

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Să asigurăm succesul campaniei agricole de primăvară

Sarcinile ce revin în primăvara aceasta organelor agricole din fiecare regiune ca și fiecărui cultivator în parte, sînt multiple și variate iar perioada de executare a lucrărilor foarte scurtă. Se cere de aceea ca toate pregătirile să fie terminate din timp, ca munca să fie cît mai bine organizată. De această sarcină răspund, în primul rînd, comitetele executive ale sfaturilor populare din regiunile, raioanele și comunele țării.

Atenția care va trebui dată în primăvara aceasta pregătirii terenului în el mai bine condiționat, executării arăturilor și însămînțării, cer să se asigure toate condițiile pentru ca tractoarele și mașinile agricole să lucreze fără întrerupere, pentru ca să se folosească în această campanie cel puțin 80 la sută din numărul atelelor. Acest lucru nu se poate însă realiza decît dacă întregul parc de tractoare și mașini agricole se află în cele mai bune condiții de funcționare. Se impune de aceea să se intensifice la maximum ritmul executării reparațiilor, mai ales la tractoare.

Acest lucru trebuie să stea îndeosebi în atenția acelor S.M.T. ca Albești — regiunea Constanța, Grivița — regiunea București, etc., a celor din regiunea Hunedoara, a centrelor mecanice Craiova, Galați, etc., unde reparațiile se desfășoară cu o înecăcită condamnabilă.

O deosebită atenție trebuie acordată și ducerii la bun sfîrșit a acțiunii de reparare a mașinilor și uneltelor din sectorul individual.

O altă problemă de care este legată necondiționat obținerea unor recolte sporite este aceea a asigurării semînțelor. Respectarea termenelor optime la însămînțări nu poate fi asigurată fără aprovizionarea din timp a fiecărei gospodării cu cantitățile necesare de semînță. În această privință, e nevoie să se tragă învățăminte din experiența anilor trecuți și să se treacă la stabilirea din timp pentru fiecare raion și comună în parte a necesarului de semînță, lucru ce cade în sarcina organelor tehnice. Acolo unde semînța nu există în cantitate suficientă, sfaturile populare sînt datorate să indice agricultorilor unde pot să-și procure și să organizeze pe plan local schimburi de semînță între producători.

Odată cu măsurile de asigurare a întregii cantități de semînță necesară, trebuie să se țină seama ca semînța ce se va folosi în primăvara aceasta să fie de cea mai bună calitate.

Înținerii și tehnicienii agronomi au datoria să arate țăranilor muncitorii avansate folosirii unei semînțe de soi și pagubele pe care le poate aduce folosirea semînțelor de proastă calitate, din soiuri puțin valoroase, necurățite și netratate.

Fiecare bun agricultor știe însă că o semînță dintr-un soi oricît de valoros, nu poate da rezultate dacă nu este curată, dacă e veche și puterea ei de încolțire e mică. De aceea încercarea mîterii de încolțire a semînțelor și condiționarea lor sînt lucrări de o deosebită importanță în această perioadă, lucrări ce trebuie terminate înainte de începerea însămînțării. Situația de pe teren arată însă că în această privință există o serie de deficiențe: centrele de tratare și condiționare a semînțelor sînt în sectorul socialist cît și la cele particulare, nu sînt în totalitatea lor organizate, unele sînt prost gospodărite, reparațiile selectoarelor și vînturătoarelor este întîrziată iar în unele regiuni nu s-a terminat repartizarea la comună a produselor antimîturice și a formolului.

Laboratoarele de stat pentru analiza semînțelor nu au primit decît o mică parte din probele de semînțe de la bazele de recepție și din unitățile socialiste deși acestea știu că nu vor putea semăna semînța căreia nu i s-a stabilit valoarea culturală.

Se impune deci ca fără nici o întîrziere să se treacă la organizarea și aprovizionarea tuturor centrelor de curățire și de încercare a puterii de încolțire a semînțelor. Pe lîngă circumscripțiile agricole, la școli, la sfaturi populare, inginerii și

tehnicienii, cu concursul învățătorilor, au datoria să organizeze asemenea centre. Sfaturile populare trebuie să mobilizeze țăranimea muncitoare în această acțiune pentru ca fiecare producător agricol să folosească numai sîmînță bine condiționată.

În toate aceste acțiuni, ca și în cele ce vor urma, inginerul, tehnicianul agronom, e dator să se găsească permanent în mijlocul țăranilor muncitori. Îndrumarea agrotehnică dată cu competență și pe baza unei adînci cunoașteri a condițiilor din fiecare sat și comună — iată în ce trebuie să conste sprijinul pe care agronomii trebuie să-l dea țăranimii muncitoare. Acest lucru capătă o importanță și mai mare în acest an cînd, datorită lipsei de zăpadă din timpul iernii, umiditatea în sol este insuficientă; măsurile indicate de agronomi trebuie să fie potrivite acestei situații iar respectarea regulilor agrotehnice de către producători va trebui urmărită cu perseverență. Grăparea arăturilor de toamnă de îndată ce se zîvîntă pămîntul, lucrarea terenurilor arate toamnă cu prășitoarea sau plugul fără cormă, urmată imediat de grăpă, sînt principalele măsuri ce vor trebui luate pentru a împiedica pierderea apei din sol. O deosebită atenție trebuie dată în același scop îngrijirii semînțărilor de toamnă care cer lucrări diferite după starea de vegetație a culturilor. Grăparea, tăvălugirea, scurgerea apelor, îngrășarea semînțărilor de toamnă — sînt lucrări ce se cer făcute sub atenta îndrumare a agronomilor.

În primăvara acestui an trebuie acordată o atenție și mai mare folosirii îngrășămintelor, mai ales în regiunile de cîmpie ca București, Constanța, Craiova, Galați, unde mai există încă mulți agricultori care nesocotesc importanța acestei reguli agrotehnice. Și aci cuvîntul agronomului este hotărîtor.

Dar pentru ca inginerii și tehnicienii agronomi să-și poată îndeplini sarcinile, pentru ca țăranii muncitori să le simtă într-adevăr ajutorul, e nevoie ca munca lor să fie sprijinită, e nevoie ca ei să fie lăsați să se ocupe de problemele tehnice și nu să fie folosiți în acțiuni ce nu cad în competența lor.

Totalitatea acțiunilor ce sînt necesare pentru asigurarea unor recolte bogate, nu vor putea fi însă duse la bun sfîrșit fără o temeinică organizare a muncii. Din experiența de pînă acum, s-a văzut că lipsa unui plan de acțiune bine întocmit provoacă întîrzieri, duce la depășirea termenelor optime de executare a diferitelor lucrări, provoacă pierderi de recoltă. De aci rezultă că este necesar să se treacă neîntîrziat la întocmirea unor planuri de muncă concrete, pe unități, pe secții și sectoare, pe brigăzi, mașini și atele, și precizarea locului de muncă, a felului lucrării, a cantității și calității lucrărilor de executat, cu precizarea datelor de începere și terminare, cu stabilirea precisă a răspunderilor.

În asemenea planuri se vor stabili la comună și state, grupe de înțîrziere ale țăranilor muncitori cu sau fără atele, pe baza legăturilor de rudenie, vecinătate, etc. Funcționarea neîntreruptă și folosirea întregii capacități de lucru a mașinilor de la centrele de închiriat trebuie asigurate printr-un plan detaliat astfel încît să nu se producă goluri.

Ceea ce trebuie să fie clar atît organelor tehnice cît și celor de stat în întocmirea acestor planuri, este necesitatea adaptării lor în raport cu importanța fiecărei acțiuni în parte în regiunea, raionul, comuna sau unitatea respectivă. Evitarea șablonului, legarea planului de realități va fi o primă chează la posibilității de realizare a sarcinilor numeroase și variate din această perioadă a muncilor agricole.

Cu planuri judicioase întocmite, ținîndu-se rîndurile în urmă, sprijinind activitatea organelor agricole, comitetele executive ale sfaturilor populare sînt datorate să poartă neîntîrziat la mobilizarea tuturor forțelor pentru ca lucrările agricole de primăvară să poată începe la timpul potrivit și să decurgă în cele mai bune condițiuni.

Sesiunea științifică a cadrelor didactice de la Institutul Politehnic „Gh. Asachi” din Iași

Simbătă și duminică s-a ținut la Iași cea de a doua sesiune științifică a cadrelor didactice de la Institutul Politehnic „Gh. Asachi” din Iași, cu prilejul căreia s-a analizat activitatea științifică desfășurată de către cadrele didactice pe anul 1954.

La sesiune au luat parte membrii corespondenți ai Academiei R.P.R., rectori, decani și șefi de catedre ale universităților și institutelor de învățămînt superior din Iași, București, Timișoara, Orașul Stalin și Craiova, reprezentanți ai Ministerului. În vîlmîntului, precum și numeroși ingineri și tehnicieni din întreprinderile orașului Iași.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de prof. univ. Cristofor Simionescu, rectorul Institutului Politehnic „Gh. Asachi” din Iași.

Au rostit cuvinte de salut tov. C. Ionescu-Bujor, director general în Ministerul Învă-

țămîntului și Gheorghe Rosu, prim secretar al Comitetului regional P.M.R. Iași.

Raportul asupra activității științifice a Institutului a fost prezentat de prof. univ. Tiberiu Gologoiu, prorectorul Institutului Politehnic din Iași.

În cadrul sesiunii prof. univ. Toma Farcaș-Iași a vorbit despre dezvoltarea învățămîntului tehnic în Moldova, prof. univ. Cristofor Simionescu a prezentat comunicarea intitulată „Asupra rolului preponderant al lui Petre Poni în dezvoltarea chimiei în țara noastră”, conf. univ. Eugen Popa-Iași a ținut referatul cu titlul „Asupra dezvoltării, organizării și planificării producției întreprinderilor industriale din R.P.R.”

Participanții la sesiune au discutat apoi problemele ridicate în sesiune în cadrul unor ședințe pe secții de specialitate.

Telegrama adresată de K. Vorosilov, N. Bulganin și V. Molotov lui Mao Tze-dun, Liu Șao-ți și Ciu En-lai

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite textul telegramelor trimise de președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. Vorosilov, de președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. Bulganin, de ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. Molotov, președintelui Republicii Populare Chineze, Mao Tze-dun, președintelui Comitetului permanent al Adunării Reprezentanților Popolari din întreaga Chină, Liu Șao-ți, și premierului Consiliului de Stat și ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai.

Cu prilejul celei de a 5-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Chineză, vă trimitem dumneavoastră, dragi tovarăși, și prin dumneavoastră marelui popor chinez și Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze, felicitările noastre cordale.

Cei cinci ani care au trecut de la semnarea Tratatului sînt o mărire a dezvoltării și întăririi necontenite a prieteniei frățești și a colaborării multilaterale dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză, care se bazează pe principiile egalității în drepturi, respectării reciproce a intereselor naționale și năzuinței de a-și acorda reciproc ajutor și sprijin multilateral.

Prietenia care se întărește pe zi ce trece și ajutorul reciproc frățesc dintre U.R.S.S. și R. P. Chineză au un rol însemnat în dezvoltarea economică și avîntul continuu al bunăstării popoarelor țărilor noastre.

Prietenia de nezdruccinată dintre popoarele U.R.S.S. și Chinei, lupta lor comună pentru pace și securitate dobîndesc o importanță primordială astăzi, cînd cercurile agresive caută să agraveze si-

tuația internațională, în special în Extremul Orient. Această prietenie constituie o pavăză de nădejde pentru munca pașnică a popoarelor noastre, ea constituie un reazim al păcii și securității în întreaga lume.

Vă dorim dumneavoastră și întregului popor chinez, succese continue în construcția și întărirea noului stat democrat-popular.

Să se întărească și să se dezvolte prietenia și colaborarea dintre U.R.S.S. și China — reazim de nădejde al păcii și securității internaționale!

K. VOROȘILOV

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

N. BULGANIN

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

V. MOLOTOV

Ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Telegrama de răspuns adresată de Mao Tze-dun, Liu Șao-ți și Ciu En-lai lui K. Vorosilov, N. Bulganin și V. Molotov

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite telegrama de răspuns adresată de Mao Tze-dun, Liu Șao-ți și Ciu En-lai, lui K. Vorosilov, N. Bulganin și V. Molotov.

Președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, tovarășul K. E. VOROȘILOV
Președintelui Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, tovarășul N. A. BULGANIN
Prim-vicepreședintelui Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, tovarășul V. M. MOLOTOV.

Cu prilejul celei de a 5-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală dintre China și Uniunea Sovietică, permisiți-ne ca, în numele poporului chinez și al guvernului Republicii Populare Chineze, să vă felicităm călduros pe d-voastră și prin d-voastră marelui popor sovietic și guvernul sovietic.

În cei cinci ani care au trecut, colaborarea multilaterală politică, economică și culturală dintre China și Uniunea Sovietică a luat o largă dezvoltare. Guvernul sovietic și poporul sovietic acordă poporului chinez, ocupat în prezent cu construcția socialistă, un ajutor multilateral sistematic și profund chibzuit. Guvernul sovietic acordă Chinei ajutor la construirea și reînnoirea a 166 mari întreprinderi industriale și trimite mari grupuri de cei mai buni specialiști pentru a ajuta la construcția din China. El a acordat în repetate rînduri Chinei credite avantajoase, a transferat fără plată China bunurile căi ferate Ciiancin, care fuseseră administrate în comun de China și Uniunea Sovietică, precum și bunurile achiziționate de organizațiile sovietice de la proprietarii japonezi din China de nord-est în anul 1945, a predat cu compensarea valorii cota-parte sovietică de participare în societățile mixte chino-sovietice, și a hotărît de asemenea să predea la deplina dispoziție a Chinei baza maritimă militară Port-Arthur, folosită în comun de China și Uniunea Sovietică, ca și instalațiile din această regiune și a propus recent să acorde Chinei ajutor tehnico-științific și de producție în domeniul dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Această colaborare prietenească și ajutorul sincer au făcut ca dezvoltarea construcției în țara noastră să progreseze considerabil și astfel au arătat întregii lumi marea forță vitală a acestor relații internaționale de încredere și înțelegere. Guvernul Republicii Populare Chineze și poporul chinez își dau cît se poate de bine seama de valoarea de neprețuit a acestei prietenii frățești. În numele guvernului Republicii Populare Chineze și al poporului chinez, mulțumim din toată inima guvernului sovietic și poporului sovietic pentru marea lor ajutor.

Întărirea și dezvoltarea alianței prietenești dintre China și Uniunea Sovietică au un rol uriaș pentru asigurarea securității celor două țări ale noastre și pentru menținerea păcii în Extremul Orient și în întreaga lume. Politica pașnică a Chinei și Uniunii Sovietice a ajutat și a contribuit la realizarea armistițiului în Coreea și la restabilirea păcii în Indochina, ceea ce a dus la o oarecare destindere a încordărilor internaționale și a însușirii toate țările și popoarele iubitoare de pace. Poporul chinez sprijină călduros lupta Uniunii Sovietice pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, împotriva militarizării Germaniei occidentale. China și Uniunea Sovietică doresc să stabilească relații normale cu Ja-

ponia și să acorde un sprijin activ poporului japonez în înaintarea lor pe calea dezvoltării independente și colaborării internaționale. Colaborarea sinceră dintre China și Uniunea Sovietică corespunde nu numai intereselor popoarelor Chinei și Uniunii Sovietice, ci și intereselor tuturor țărilor și popoarelor iubitoare de pace din Asia, Europa și întreaga lume. Ea constituie o garanție de nădejde pentru menținerea păcii în Extremul Orient și în întreaga lume.

Cercurile agresive din Statele Unite și acoliții lor de pretutindeni, promovează o politică de război și creează încordare internațională. Acțiunile agresive și provocările militare împotriva Chinei la care se dau în prezent Statele Unite în regiunea Taiwanului constituie o primădă gravă pentru securitatea Chinei, lucru condamnat pe bună dreptate de țările și popoarele iubitoare de pace din întreaga lume.

Lupta poporului chinez pentru eliberarea teritoriului său — Taiwanul, este o luptă dreaptă. Nici o forță nu poate opri o operă dreaptă. În condițiile noi încordări internaționale, alianța prietenească dintre China și Uniunea Sovietică va avea indiscutabil un rol tot mai important în rezistența opusă agresiunii și în menținerea păcii.

Tratatul de prietenie, alianță și asistență mutuală dintre China și Uniunea Sovietică este un tratat al păcii de cea mai mare importanță, un simbol al marii prietenii dintre China și Uniunea Sovietică. Evenimentele din ultimii cinci ani, ilustrează marea rol pe care l-a avut acest tratat în promovarea cauzei păcii în întreaga lume și a progresului omenirii. În viitor, viața și practica vor arăta și mai limpede uriașul forță și strălucirea acestui tratat, care nu poate fi întințuit.

Să se dezvolte zi de zi marea prietenie dintre China și Uniunea Sovietică pentru înflorirea generală a popoarelor Chinei și Uniunii Sovietice și întărirea păcii în Extremul Orient și în întreaga lume!

Trăiască prietenia veșnică, de nezdruccinată, dintre popoarele Chinei și Uniunii Sovietice!

Președintele Republicii Populare Chineze,

MAO TZE-DUN

Președintele Comitetului Permanent al Adunării

reprezentanților populari din întreaga Chină,

LIU ȘAO-ȚI

Premierul Consiliului de Stat

și ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze,

CIU EN-LAI.

Pekin, 12 februarie 1955

IN ÎNTÎMPINAREA „ZILEI CEFERIȘTILOR”

Și-au depășit sarcinile planificate

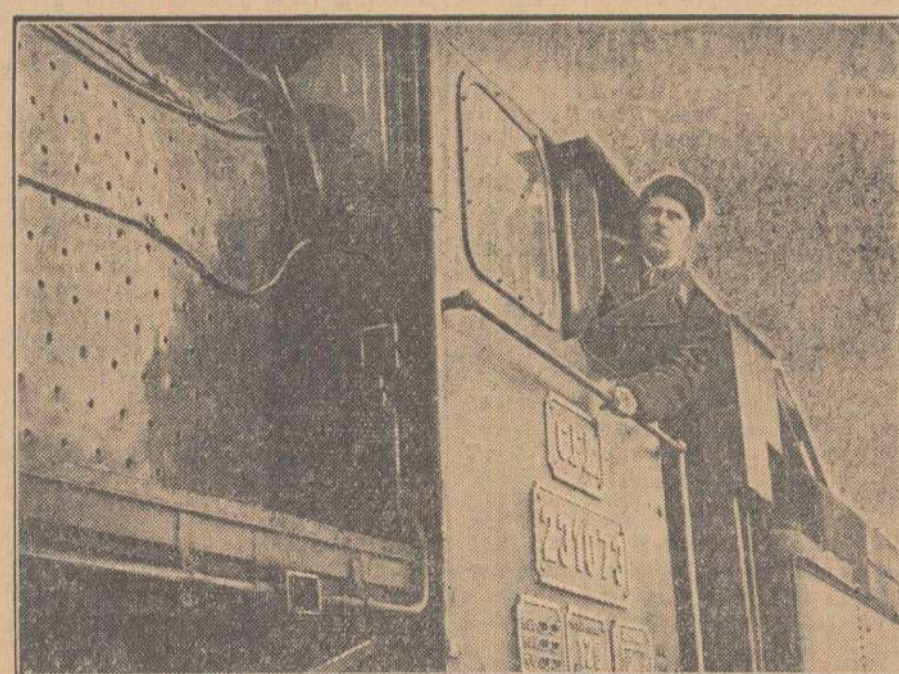
Ceferiștii de la atelierele și depoul C.F.R. Simeria, regiunea Hunedoara, cîntesc ziua de 16 februarie cu realizări însemnate în producție.

La atelierele C.F.R. Simeria, sarcinile de plan pe luna trecută au fost realizate în proporție de 106,2 la sută, iar pe prima decadă a acestei luni, în proporție de 122 la sută. Printre fruntași se numără muncitorii de la secția 1-a locomotive care în primele 10 zile ale acestei luni și-au depășit planul cu 43 la sută. Brigada de calitate condusă de strungarul Aurel Popa și-a îndeplinit în prima decadă a lunii februarie 50 la sută din planul pe întreaga lună. Muncitorii de la secția bunurilor de larg consum a atelierelor C.F.R. Simeria au produs de la 1 ianuarie pînă la 10 februarie 209 osii și 300 buce pentru căruță, 150 de cazane pentru fier rufe și alte bunuri de uz casnic.

Condiții tot mai bune de trai

În cursul anului trecut s-au construit și dat în folosință pentru muncitorii ceferiști încă 12.998 m.p. suprafață de locuit. În aceeași perioadă de timp, muncitorii ceferiști au construit cu ajutorul împrumuturilor acordate de stat peste 445 locuințe individuale. Astfel de construcții au fost efectuate în diferite localități ale țării. În București, Iași, Păscani, Fetești, etc. se pot vedea astăzi înălțările locuințelor noi, spațioase și confortabile pentru muncitorii ceferiști și familiile lor.

În același timp numărul locurilor existente în căminele de zi și dormitoare C.F.R. a sporit în 1954 față de 1953 cu 1200, iar capacitatea cluburilor și sălilor de festivități a crescut în anul 1954 față de 1953 cu peste 2600 locuri.

„Pufăind din greu, locomotiva aleargă pe șinele de oțel trăgînd după sine șirul lung de vagoane. De la marșă, mecanicul prăvește cu atenție înainte, căuind parcă să despică perdeaua groasă de ceață care-l împiedică vederea. E necăjit că tocmai astăzi, în ziua schimbului de onoare, vremea este atît de rău voitore. Dar oricum, viteză nu trebuie micșorată. Trenul 801 va ajunge la destinație la ora fixată...”

Și intr-adevăr trenul 801 a circulat normal. Învîingînd ceața și intemperitățile vremii, mecanicul Traian Iliescu, care lucrează la depoul „Chivu Stoica” pe locomotiva 231073, a reușit să refacă cele 9 minute de întîrziere pe care le avea pe parcurs, sosind în București la ora prevăzută în diagramă. În ziua schimbului de onoare, el a reușit să economisească și o cantitate apreciabilă de combustibil convențional.

Foto NICU VASILE

Carnet

Eroi ai luptei pentru viață

„Mîinile se string pe fierul ce pare încins de ger. Mușchii se încordează. Ochii larg deschiși sorțesc atenți, din ce în ce mai adînc, zărea.”

Au mai trecut cîteva clipe. Da, nu mai poate fi îndoielă acum: la cîteva sute de metri se poate desluși o mătăhală, ce vine pe aceeași linie împotriva trenului de coletiere rapidă nr. 1.502. Deși e ceață, mecanicul Vasile Colibaba cunoaște locurile ca în palmă: nu poate fi vorba de vreun canton sau vreo casă stîngeră. Mina stîngă apucă marea Regulatură e închisă. Fieele se lînesc brusc de roți. Păcura e închisă, sticla de nivel izolată. „Nu mai sînt nici o sută de metri. Și arătarea vîndică se vede din ce în ce mai aproape, mai deslușită, înalțată de ceața rece, deasă, dălmănoasă.

„Să fie cîcioră de neînălțat? O ultimă nădejde: contrapresiune pentru a pune trenul în mișcare, înapoi. Dar o mai fi vreme?”

„Nu mai sînt nici 50 de metri. Trenul 1.502 și-a încetinit complet viteza. Focșitul Florea Ene sare din locomotivă. Mecanicul Vasile Colibaba își dă seama că acum, răspunde singur de soarta trenului și a suferelor de tone de încălțătură.

Viața lui? Da, îl e dragă viața. A fost printre primii mecanici încălțați în mișcare cîncîșit. Au trecut trei ani de cînd e frunț în producție. Mîine, fețița lui împlinește 4 ani. Îl așteaptă cu nerăbdare să-i aducă „ceva”. Fetița încă demonstrează, ea a mîncat toată supă din farfurie... ca să arate că e cuminte. Ce suris blînd — amestec de dăușie și dragoste — are soția sa cînd îl primește acasă. E tîrziu. De fapt și el are abia 34 de ani. Doamne! este amintiri se pot perinda prin fața ochilor într-o frîntură de clipă!

Să părăsească locomotiva? Asta nu se poate! Este doar comunist. Va încerca tot ce se poate pentru a salva trenul. Și dacă nu va izbuti, va avea — în ultima clipă a vieții — conștiința datoriei împlinite.

„Dar ce s-a întîmplat? Focșitul Florea Ene care sarise de pe locomotivă, n-a fugit. În fața locomotivei, înaltește cu mina dreaptă cădula, în cercuri largi, iar cu stînga fluiera ca haiducul, acoperind șurubul de alarmă al locomotivei. Mai sînt abia 30 de metri între cele două locomotive și focșitul s-a așezat între ele, arînd — parca — să împiedice cîcioră cu trupul său.

„Și în clipa în care locomotiva 1.502 pornește încet înapoi, mecanicul Vasile Colibaba își dă seama că și ceaială s-a oprit!

Trenurile au fost salvate. Dar dacă s-ar fi întîmplat altfel? Și comunistul Vasile Colibaba este dintr-un sat lîngă ceaială locomotivă. Ochii săi, de obicei blîzi, aruncă fulgere. Privirea se se încurcăsează cu a celuialt mecanic, ce două lăme de oțel. Are autorizație de parcurs? Acestei întrebări îl frîmțită și pe mecanicul de pe ceaială locomotivă, Nicolae Mitrache. Mecanicul Nicolae Mitrache e de asemenea frunț în producție. Atunci? Vina o purtau alții și pentru neglijența lor, care ar fi putut provoca o nenorocire, și-au primit sancțiunea meritată.

„Abia după ce s-au convins că sînt amîndoi „în regulă” și-au strîns mîinile îndelung, puternic, voinicește. Apoi s-au îmbrățișat.

Patria cîntăște pe eroii din frontul luptărilor pentru viață, pentru pace. Azi numele celor patru ceferiști sînt, cunoscut și iubit de tovarășii lor de muncă. Iar pe pleptul lor strălucesc medalia „Pentru merit ceferist”.

FLORIN ANGHEL

Schimburi de onoare

În toate secțiile atelierelor C.F.R. „16 Februarie” din Cluj au avut loc ieri schimburi de onoare în cinstea Zilei Ceferiștilor.

În ziua schimbului de onoare cele mai bune rezultate au fost obținute de echipa de înlegare condusă de tov. Ion Brusch, care și-a depășit sarcinile de plan cu 35 la sută. Succese asemănătoare au obținut și brigăzile conduse de fruntași în muncă Alexandru Teglas și Ion Kovacs care au înregistrat la sfîrșitul celor opt ore de muncă 34 de procente peste plan.

Schimburi de onoare au mai avut loc și la depoul de locomotive din Cluj ca și la alte unități din raza regiunii C.F.R. Cluj.

Se extinde metoda de remorcăre a trenurilor cu tonaj sporit

De la începutul anului și pînă acum, muncitorii de la serviciul de exploatare a căilor ferate Pitești au asigurat o circulație regulată a trenurilor, grafiul de circulație fiind respectat în întregime. În vederea sporirii capacității de transport și a reducerii consumului de combustibil, metoda de remorcăre a trenurilor cu tonaj sporit este aplicată de un mare număr de mecanici de locomotivă, cu ajutorul operatorilor de circulație. În acest scop, între mecanicii de locomotivă și operatorii au fost încheiate 86 de contracte în vederea aplicării metodei. Astfel, mecanicul Diță Nicolae de pe locomotiva cu nr. 50.313 a condus trenul pe distanța Pitești-Piatra Olt cu 35 de tone suprațonaj, iar mecanicul Constantin Bărbulescu de pe locomotiva cu nr. 50.537 a realizat un supra-tonaj de 58 tone.

Prin sălile muzeului Lenin-Stalin

Priveste îndelung un tablou în care artistul a surprins cu admirabilă măiestrie o scenă plină de tîlc. În penumbra unei odăi obșnuite, o femeie cu trăsături argintate, pline de durere, în mîna ei se află încă scrisoarea care l-a adus vestea îngrozitoare pentru o mamă: moartea copilului ei. Alături, în picioare, cu fața scăldată în lumina ce se strecoară prin ferestre, stă un tânăr, alt fiu al ei, asuprit de durerea dureroasă a răsunetului în expresia demădărei, ci aceea a unei hotărîți ferme, a unei clarviziuni în ce privește calea pe care se va conduce el însuși în viață.

Este momentul în care copilul cu viața se născă, neumbrită de griji, devine un om matur, care părăsește să lăsa pieptul greu tulburat. Tabloul poartă o scurtă legendă: „Nou venit merge pe altă cale”, cuvinte care vin să întregască seriozitatea hotărîții ce se desprinde de pe chipul tânărului.

E o imagine simplă, emoționantă prin caracterul ei profund omensc, prin adîncimea sentimentelor pe care le exprimă. Dar tabloul este valoros nu numai prin reușita lui artistică ci și prin caracterul de document care privește desăvîrșirea unor evenimente cruciale în istoria întregii omeniri. Aceasta și explică de altfel, prezența lui într-una din sălile Muzeului Lenin-Stalin, care s-a deschis recent în Capitală.

Origine va recunoaște în tabloul zugrăvit de pictorul P. P. Belousov, pe Vladimir Ilici Lenin. Și pornind de la cuvintele care dau titlul tabloului, va reconstitui bine cunoscutul studiu istoric P.C.U.S., fapte care explică lacrimile mamei și atît de dură a tînarului.

„Frațele lui Vladimir Ilici, Alexandru a participat alături de alți membri ai societății secrete a naționalităților, „Narodnaja Volia”, la pregătirea unui atentat împotriva țarului Alexandru al III-lea. Pentru aceasta a fost arestat la Petersburg, iar apoi executat în fortăreața Schusselburg, în ziua de 8 mai 1887. Momentul primirii acestor vesturi de către mama sa, a fost fixat de artist în valorosul său tablou.

Pînă atunci, Vladimir Ilici crescuse ca oricare alt copil înconjurat de dragostea părinților săi, de grija lor de a-l vedea un om curat și înalt. Așa cum vădese documentele expuse în vitrinele și tablourile din muzeu, el s-a caracterizat printr-o deosebită viziune spirituală și sîrguință, fapt pentru care a fost an în preamint la școală. Trăsături pe care le reflectă bunașă carnetul său de note din clasa a IV-a a liceului din Simbirsk, diploma de merit primită la absolvirea clasei a V-a, o imitație după medalia de aur, obținută la terminarea aceleiași liceu. Departamentul de a se mulțumi cu învățătura dobîndită în școală, Lenin a cîștigat și studiat de timpuriu opere ale celei literaturii „interzise” de guvernul țarist, care au sădit în mintea tînarului germenul gândirii revoluționare. Intr-una din vitrine a muzeului, sînt expuse copierile citorva dintre aceste cărți pe care Lenin le-a citit încă din liceu: Capitalul lui Marx, operele lui Cernîșevski, Dostoevski, Pușkin, Nekrasov și altele.

Anul 1887 a fost hotărîtor pentru tînarul Vladimir Ulianov, care deabia terminase cursurile liceului. Moartea fratelui său l-a întîrziat și mai mult hotărîrea de a pași pe calea luptei revoluționare. Dar el a scotocit încă de pe atunci ca luptă împotriva absolutismului pe calea terorii individuale era greșită și scotocită să ducă la jertfe zadarnice. „Nu, nu voi urma această cale!”, a spus Vladimir Ilici Lenin. Calea nouă era aceea a organizării luptei revoluționare a maselor de muncitori, singura scotocită să ducă la izbîndă. Și Lenin a început munca sa uriașă, neobosită, de propagare a ideilor marxismului în cadrul cercurilor muncitorești și de unire a acestor cercuri într-o mișcare tot mai puternică al cărei avînt avea să culmineze prin dobîndirea definitivă a puterii țarului, a moșierilor și capitaliștilor din Rusia.

Continuă vizitarea muzeului cu sentimentul tot mai limpede că prin prisma șirului de documente care împodoresc pereții celor zece săli văd nu numai filmul vieții și al luptei glorioase a lui Lenin și Stalin, ci răstăscie însoșită istoria vieii a creșterii mișcării muncitorești din Rusia, istoria unor revoluționari cu masele, înfrățită prin încheierea partidului marxist revoluționar al proletariatului.

Într-una din vitrine fotoaportului unui act datînd de la sfîrșitul anului 1887, prin care Lenin era exclus de la cursurile Universității din Cazan. Alături este tabloul închisocilor din aceiași oraș unde Lenin a fost internat pentru prima dată. Aceste documente vorbesc de la sine despre spaima pe care le-a inspirat autorităților țariste, răspîndirea tot mai largă a ideilor marxismului în mase. Dar oricît de drastic au fost măsurile lor, n-au putut împiedica procesul acestei creații impetușoase a conștiinței revoluționare în rândurile celor excoletăți și asupriți.

1893, Lenin reunește toate cercurile muncitorești marxiste din Petersburg în cadrul „Uniunii de luptă pentru eliberarea clasei muncitoare”, pregătind astfel terenul pentru crearea unui partid muncitoresc marxist revoluționar.

Din această perioadă datează și primele lucrări teoretice ale lui Lenin din care se desprind aceleiași caracteristici pe care le întâlnim în întreaga sa operă: o analiză științifică profundă a fenomenelor social-istorice, o argumentație temeinică, un spirit critic și polemic nimeritor la adresa oricăror vulgarizatori și dușmani ai marxismului. Ele încheieau direct asupra dezvoltării mișcării revoluționare din Rusia, limpezindu-i țelurile, explicîndu-i perioadele denaturărilor ideologice ale naționalităților și economiștilor, mobilizînd-o și organizînd-o în lupta politică.

Cu gîndul de a pune capăt acestei activități, guvernul țarist l-a arestat din nou. Vizitatorul muzeului se oprește îndelung în fața fotografiilor care înfățișează exteriorul și interiorul celei nr. 193, intrate la carei pereți a fost ținut Lenin din decembrie 1895

pînă în februarie 1897, cînd a fost scos de la închisoare pentru a fi trimis pe încă trei ani, în deportare, așa cum specifică de altfel o adresă a departamentului poliției. Putea însă o asemenea măsură să atragă după sine punerea lui Lenin sub obroc și înăbușirea valului revoluționar? Dovadă grăitoare că așa ceva era cu neputință, este „Protestul social-democraților din Rusia”, scris de Lenin și îndreptat împotriva manifestului intitulat „Credo” al grupului economiștilor. În umilul sat Susenskoe din îndepărtatul district Minusinsk, acest protest viguros a fost larg dezbătut împreună cu Lenin de grupul social-democraților deportați, dintre care făcea parte și O. B. Lepeșinskaia, savanta cu meritul renume mondial pe care-l are astăzi, în același timp, social-democrată revoluționară se dezvoltă impetuș în întreaga Rusie, în Georgia, Iosif Stalin, fiul truditului cîzmar Djugasvili din Gori, împreună cu A. S. Tulukidze și V. Z. Kethovel, constituiau nucleul revoluționar al minorității marxiste din „Mesame-dagi” care a devenit apoi simbolul social-democrației revoluționare georgiene.

Nu, lupta nu a cîntenit nici o clipă. În anul mișcării revoluționare, formarea partidului devenea din zi în zi o necesitate tot mai arzătoare. Apariția „Iskrei” sub al că-

grajie, Decembrie 1907” scrie pictorul A. Rikov sub tabloul său.

Lenin pleca în emigrație dar nu numai pentru a se apăra împotriva poliției țariste care-l aduniera urmele, nici pentru a se odihni. El pleca pentru a începe o nouă etapă de luptă.

Completînd parca acest tablou, o fotografie redă interlochiul bibliotecii din Geneva, iar alta, biblioteca muzeului Britanic din Londra, unde în cursul anului 1908, Lenin a acoperit cu scrisul său mărunț nagăniile geniale lucrări „Materialism și empiriocriticism”. În același timp, Stalin plutea în zărilor georgiene „Abatul Droeba” („Tîmbari Noi”), lucrarea sa „Anarhism sau socialism” în care sprijinea tezele leniniste din această lucrare, cu privire la bazele teoretice ale partidului.

Rămîni copleșiți de amploarea acestei activități care n-a cunoscut clipă de odihnă. Privind scrisorile, articolele publicate în „Pravda”, „Social-democratul” și altele, ai imaginii concrete a stîrsei și neîntreruptei legături pe care Lenin o ținea cu partidul și cu masele muncitoare, la faptul că Lenin cunoștea pas cu pas situația existentă în Rusia, „Scrisorile” sale „din departare”, sînt exemple caracteristice în acest sens, în anii din ajuergii primului război mondial imperialist, Lenin a dus o luptă neobosită împotriva oportuniștilor din cadrul internaționalului II-a care sfîrșea prin a deveni social-sovinist, propagandă, torii al pîcilor între clase în interiorul țării și sfîrșit al războiului imperialist al tuturor popoare. Bolșevicii, în frunte cu Lenin, au lansat lozincă: „Transformarea războiului imperialist în război civil”, precondiție pentru guvern în războiul imperialist. Lenin pregătea atunci magistrala sa lucrare „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului” în care era formulată o teorie nouă, completă, a revoluției socialiste, teorie posibilă victoriei socialsimului în diferite țări luate aparte, ale cărei baze fuseseră schitate încă din 1905 în lucrarea „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică”.

Cu adîncă emoție privești în vitrinele muzeului, planul succint al acestei lucrări geniale și cele câteva pagini manuscrite din tratatul diferitelor ei capitole.

Aprile 1917-1918. Aceste perioade atît de scurte, dar de o însemnată altă de covîrșire, este destinată o întreaga sală a muzeului. Evenimentele, bine cunoscute, petrecute în acest timp, își găsesc ogîndirea în imagini de o rară forță emotivă, Lenin și Stalin la Razliv; Soirea lui Lenin la Petrograd, în aprilie 1917; Lenin vorbind în fața masei muncitorești de la uzinele Putilov; fotografiile înfățișînd marile demonstrații muncitorești și represiunea lor cu arme de către Guvernul Provisionar, redau în modul cel mai sugestiv atmosfera sumbră, încordată, a acestor zile în care se pregătea furtuna.

Și iată semnalul. Într-o ramă de marmură, este litoecopia manuscrisului Rezoluției asupra insurseciei armate redactată de Lenin și adoptată în ședința C.C. al P.M.S.D. (b) din Rusia din 10 (23) octombrie 1917. Într-o altă ramă, înfățișînd Kamenev și Zinoviev au divulgat hotărîrea Comitetului Central, avertizînd astfel pe dușmanii revoluției, în seara de 24 octombrie Lenin a adresat membrilor C.C. o scrisoare în care a cerut să se treacă imediat la insursecia armată. A doua zi dimineață Lenin a trimis un apel „Către cetățenii Rusiei”. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a pornit pe drumul izbîndirii. Puterea sovietică abia primea primele sale legi, ale căror texte le putem vedea aici la muzeu: „Decretul asupra pîcilor”, „Declarația asupra popoarelor din Rusia”, „Proiect de lege asupra controlului muncitorești”.

O machetă care reproduce pînă la cel mai mărunț detaliu locuința de la Smolnii a lui Lenin. O odăie simplă împărțită printr-un paravan de scîndură. Într-o parte sînt două uși simple, de fier, unul pentru Lenin și celălalt pentru tovarășii de viață, N. K. Krupșcșka. Alături e tînorul, la fel de modest. Aici scria Lenin pînă noaptea țeluri direcționale care îndrumau zi de zi, desăvîrșirea impetușă a vieții noi care începuse prin instaurarea puterii revoluționare a muncitorilor și țărănilor.

Și zi de zi veneau aici sute și sute de oameni să se sfătuiască cu Lenin, să-l ceară poveștile, în cele mai felurite probleme. Un tablou al lui Șerov, îl înfățișează pe Lenin împreună cu o delegație de țărani. Cîți sîfial respectuoasă se desprinde de pe fețele acestor oameni, cîta dragoste și încredere se citește în ochii lor. Cîți de fîcșe, de cald și apropiat țela Lenin să se poarte cu oamenii.

În 1918, cînd dușmanii revoluției au pus la cale un atentat împotriva lui Lenin, din toate colțurile Rusiei, muncitorii și sărăcimii satelor a trimis mii de scrisori prin care-l înfățișau pe trădător, transmitîndu-i în același timp conducătorului iubit, urările lor simple de înasînțosire.

Se găsește aici, printre altele, un document profund semnificativ: o scrisoare a lui I. V. Stalin către V. I. Lenin din 31 august 1918. Lenin a șters titlul și semnătura care-l priveau pe el personal și a trimis scrisoarea cu o directivă a sa la Petrograd.

Este una din cele mai înalte expresii a deplină unități de vederi, care a caracterizat de la început relațiile dintre Lenin și Stalin. Iar mai trîziu, în zilele de dolii, cînd înma lui Lenin încetase de a mai bate, în fluemele partidului, Stalin a rostit la Congresul al II-lea al Sovietelor din U.R.S.S., marea jurămint de credință față de nemuritoarele idei ale leninismului.

În sălile ce urmează să se amenajeze va fi ogîndită lupta Partidului Comunist al Uniunii Sovietice sub conducerea Comitetului său Central, în frunte cu I. V. Stalin pentru consolidarea Puterii Sovietice, pentru lăurirea socialsimului și comunismului.

AL. N. TRESTIENI

Pentru pace, împotriva războiului atomic!

Pentru viața nouă

GALATI (de la corespondența noastră). — De obicei iarna, activitatea este redusă în porturile fluviale din cauza înghețului. Anul acesta, timpul a permis însă ca munca în porturi să se desfășoare normal. În portul Galați a forțat obșnuit de fiecare zi. La dane a costează vase, se încarcă și se descarcă mărfuri de tot felul. Portul e același, însă condițiile de muncă s-au schimbat. A dispărut șirul de muncitori care descărcau și încarcuau mărfurile cu spatele. Acum, puterile marale — plutări și de pe chei — elavatoare, cârliguri electrice, înlocuiesc munca fizică.

Pentru a și apăia viața aceasta nouă, muncitorii de port de la Direcția Navigației Fluviale Galați s-au adunat zilele trecute să-și spună cuvîntul în legătură cu interdicerea folosirii bombelor atomice.

La adunare, după ce a vorbit tov. Maria Toian, vicepreședinta comitetului de luptă pentru pace din orașul Galați, a luat cuvîntul mecanicul Hristache Popovici care a arătat că, datorită eforturilor depuse de Uniunea Sovietică, relațiile comerciale între state s-au intensificat în ultima vreme. Aceasta o dovedește și faptul că în portul Galați sosesc vase sub diferite pavilioane, care aduc mărfuri și transportă de la noi alte mărfuri, în condiții de pace, asemenea schimburi se dezvoltă neîntrerupt.

„Nu vreau să mai văd odată distruș orașul și portul Galați, cînd hitleriiști distruș locușii, înfățișînd în jurul lor, înfățișînd în jurul nostru” — a spus muncitoarea Maria Damian. Ca mamă doresc fericirea și liniștea copiilor noștri. Semnez Apelul de la Viena alăturîndu-mă tuturor celor ce luptă împotriva dezastărilor războiului atomic.

La încheierea adunării, muncitorii din portul Galați au iscălit în unanimitate Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

La un comitet raional de luptă pentru pace

Cam greu să-l găsești neocupat pe tovarășul Fărchi, secretele comitetului de luptă pentru pace al raionului Tudor Vladimirescu. Prin birou, sau se perindă mai tot timpul cetățenii. Unii sînt din echipele care merg prin cartiere și string semnatuiri pe Apelul de la Viena. Alții sînt membri ai comitetelor de luptă pentru pace din întreprinderi, veniți aici cu diferite treburi.

Cînd am intrat în birou, secerarul comitetului raional de luptă pentru pace terminase o convorbire telefonică. După ce așeză receptorul în furca aparatului, spuse bucuros:

— Au comunicat tovarășii de la uzinele textile „7 Noiembrie” că la ei s-a încheiat stringerea de semnături. Întreaga fabrică a semnat pentru interdicerea armelor atomice.

Tov. Fărchi ne spune că și în alte întreprinderi din raion s-a încheiat acțiunea de stringere de semnături: la I.I.S. „Sordă”, la Saneplud raional, la Tehnimport, la I.I.S. Cosmetica, la cooperativa „Înfrățirea Muncii”, la școala medie de zece ani, și încă multe, multe instituții.

În sprijinul campaniei de stringere de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, colectivul de redacție al gazetei de pe calea Văcărești (îngă coșul cu strada Mămurari) a hotărît să scoată o ediție specială. În acest scop, redacția gazetei a întreprins o anchetă printre mai mulți cetățeni ai cartierului pe tematica: „De ce lupt pentru pace?”

Organizarea anchetei a fost primită cu simpatie de cetățeni, în majoritatea lor cititori obișnuiți ai gazetei de stradă. Conferențiarul universitar ing. Eugen Stănuț a arătat în răspunsul său că, pentru oamenii de știință, pacea înseamnă posibilitatea de a folosi cuceririle științei și tehnicii în interesul celor mulți. Un răspuns interesant a dat și tînarul David Ros-

ner. El a arătat cum a trebuit să învețe o meserie de mic copil, cum a suferit în timpul războiului. În momentul de față, scrie David Rosner, sînt student și ca să devin inginer, să construiesc, e nevoie de pace.

La anchetă a răspuns și Lucia Novac, directoarea unei grădinițe de copii. „Nu vreau ca rodul muncii noastre”, scrie ea —, copiii pe care-i educăm și creștem, să aibă de suferit”. În încheiere, ea spune: „Eu, ca «mamă» a 25 de copii, cîți are grădinița noastră, mă alătur milioanele de oameni care și pun semnătura pe Apelul de la Viena”. Gazeta de stradă a mai publicat răspunsuri primite de la o gospodină, un preot și un medic.

Comitetul de luptă pentru pace al raionului Tudor Vladimirescu, ca și multe alte comitete de luptă pentru pace din întreaga țară, trăiește din plin azi amploarea crescîndă a luptei pentru pace.

Ediție specială a gazetei de stradă

ner. El a arătat cum a trebuit să învețe o meserie de mic copil, cum a suferit în timpul războiului. În momentul de față, scrie David Rosner, sînt student și ca să devin inginer, să construiesc, e nevoie de pace.

La anchetă a răspuns și Lucia Novac, directoarea unei grădinițe de copii. „Nu vreau ca rodul muncii noastre”, scrie ea —, copiii pe care-i educăm și creștem, să aibă de suferit”. În încheiere, ea spune: „Eu, ca «mamă» a 25 de copii, cîți are grădinița noastră, mă alătur milioanele de oameni care și pun semnătura pe Apelul de la Viena”. Gazeta de stradă a mai publicat răspunsuri primite de la o gospodină, un preot și un medic.

Intr-o singură voință

BUZAU (de la corespondența noastră). — De la început, de acolo unde erau scrise cuvintele „Trăiască lupta pentru pace” vedeai întregul amitețu al școlii medii de fete din Buzău. Rotindu-mi privirea vedeam numai femei, mîi tinere ori mai vîrstnice, din întreprinderi, din instituții, cooperative ori gospodine. Veniseră și din comuna Costești, Uleni, Stîlpu, Benți. Femeile din Buzău se adunaseră pentru a-și spune cuvîntul în problema păcii.

Tovarășul Nistor le arată faptele ce se petrec în lume, cînd sute de milioane — de oameni cîștinți se ridică cu hotărîre să se opună celor ce doresc să nimicească omenirea cu bomba atomică.

Cînd s-a ridicat să vorbească, Maria Barabăș avea lîngă ea un copil. Ea a amintit despre chemarea unor pionieri, care mai înainte cu câteva minute le adresaseră un apel cald, ca să aibă grijă de viitorul lor și apoi, lînd martor copilașul cel lîngă de mîna, a întrebat: „Pe acesta cum am să-l pot crește?” Răspunsul l-a dat tot ea: „Numai dacă avem pace”.

Dumitru Teodora este o tînară care a învățat în anii din urmă meseria de sudor la atelierul material-cale. Ea a vorbit despre drepturile de care se bucură și de viața ce o duce astăzi.

Despre imaginiile negre ale ororilor războiului a amintit emoționant gospodina Elena Bădescu.

— Nu am uitat grozăviile trecute, a spus ea. De aceea mă voi împotrivi aceluia ce vor să pună la cale atele.

Intr-o singură voință, toți participanții au arătat că vor lupta fără preget să apere cel mai de preț ban al omenirii: pacea.

Manifestări muzicale în Capitală

În săptămîna aceasta vor fi concertate în fiecare seară.

Marți 15 februarie 1955, ora 20 la Studiul Filarmonicii de Stat (Palatul Ateneului R.P.R. intrarea prin str. Franklin nr. 3), un cvintet de suflători compus din membri ai orchestrei Filarmonicii de Stat, va executa Cvintetul de Haydn și Dans rustic de Emilio Provinciale. Grupul de suflători se compune din: F. Pitur-Bulimar, flaut, Ion Danie (laureat al concursurilor internaționale de la București și Praga), oboi, D. Ungureanu, clarinet, D. Alecsandrescu, fagot și Samuel Pincu, corn. În partea a doua a concertului, soprana Judith Lazarovici, acompaniată la pian de Helmut Platner, va da un recital de liederuri de Mozart, Schubert, Brahms, Richard Strauss, Rachmaninov, Ceaikovski, Hacıaturian, Leon Klepper, Paul Jelescu, Radu Drăgan și Manasi Berberis.

De un interes deosebit vor fi cele două concerte de muzică din secolele XVI, XVII și XVIII, ce vor avea loc în sala Dalles. Miercuri 16 februarie, ora 20, și vineri 18 februarie, ora 20, cu instrumente vechi: viola da gamba, flaut și clavecin. În vor da concertul: prof. George Iarosevici (Cluj), viola da gamba, prof. Dumitru Pop din Cluj, (laureat al concursurilor internaționale de la Praga și Berlin), flaut, Nicolae Rădulescu, clavecin, și membrii cvartetului vocal al Filarmonicii de Stat, Emilia Petrescu-Crișanescu, soprana (laureată a Concursului Tinerilor Soliști), Elena Cernel, mezzosoprana (laureată a celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului), Aurel Alexandrescu, tenor și Alex. Voinescu, bariton.

Miercuri se vor executa următoarele lucrări: Trio în minor pentru flaut, viola da gamba și clavecin de J. B. Loeillet, Sonata pentru flaut și clavecin de Leonardo Vinci, o arie din opera „Cleopatra în Negropont” de Domenico Gabrielli și o arie din colecția Parma 1688 (alto, viola da gamba, clavecin), o suită pentru viola da gamba și clavecin de Caix d'Hervelois, două arii de Haendel pentru voce și viola da gamba, apoi lucrări pentru viola da gamba și clavecin de Bach, Fr. Philidor și A. Tenezzini, iar la sfîrșit Trio în minor pentru flaut, viola da gamba și clavecin de Telemann.

Vineri 18 februarie programul va cuprinde: Trio în sol major de Antonio Loti și Trio în si minor de Loeillet, pentru flaut, viola da gamba, clavecin, ar pentru soprana și clavecin de Al. Scarlatti, Thibaud de Champagne, Lully și Rameau, o sonată pentru viola da gamba și clavecin de P. Abel, o sonată pentru flaut și clavecin de Loeillet și trei piese pentru cvartet vocal și clavecin de Claude le Jeune, H. Hassler și Baldassar Donati.

Joi 17 februarie 1955, ora 20, pianistul Alexandru Demetriu va da un recital la Ateneul R.P.R. cu un program bogat: Preludiul, Coral și Fugă de César Franck, Sonata în si minor de Chopin. Patru preludii-fantezii de Eugen Radovici, Preludiul și Giga de Rakov, „Ondine” de Ravel și două piese de Debussy („Omăgiu lui Rameau” și „În sala veselă”).

Simbătă 19 februarie 1955 ora 17 la Sala Dalles, la concertul-lectie, se va trata subiectul „Muzica instrumentală pînă în secolul XVIII” (conferențiar prof. Gabriela Delianu).

Concertul simfonice de simbătă seara și duminică dimineața la Filarmonica de Stat va fi dirijat de maestrul Constantin Băguanu, și va cuprinde: Simfonia I de Tudor Jarda (prima audiere), Simfonia spaniolă de Lalo (solistă Gaby Grubea, artistă emerită a R.P.R. laureată a Premiului de Stat) și poemul simfonice „Ucenicul vălător” de Paul Dukas.

DIN ACTIVITATEA SFATURILOR POPULARE

O bună inițiativă cetățenească

În numeroase comune din regiunea Timșoara s-au înființat nu de mult comitete de cetățeni care au în preocuparea lor administrarea loturilor zootehnice, buna funcționare a stațiilor de montă și îngrijirea reproducătorilor comunal. Aceste comitete cetățenești, formate din țărani muncitori, sînt menite a constitui un ajutor însemnat pentru comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, în ceea ce privește rezolvarea problemelor de mai sus.

Imediat după formarea lor, unele comitete au pornit la lucru, întocmindu-și în prealabil cîte un plan de muncă. Comitetul cetățeneșc din comuna Făget și-a înscris în planul său de activitate realizarea unei fîntîni în curtea stațiunii de montă. Colaborînd cu comitetul executiv, comitetul de cetățeni a procurat tuburile de ciment necesare, începîndu-se astfel lucrările de amenajare a fîntîni.

Comitetul de cetățeni din comuna Giarăma a pornit de asemenea la lucru, îndreptîndu-și toată atenția asupra arăturii și înasînțării lotului zootehnic. Pentru realizarea acestor lucrări, comitetul de cetățeni din comuna Giarăma a antrenat cetățenii la executarea lucrărilor prin muncă voluntară.

În comuna Fîrlug, raionul Reșița, se începu de mai mult timp construcția unui șopron pentru adăpostirea furajelor. Immediat după formarea sa, comitetul de cetățeni respectiv și-a îndreptat întregul efort spre terminarea acestui construcții. Astăzi, în comuna Fîrlug șopronul pentru adăpostirea furajelor este un lucru înfăptuit.

Cursuri pentru activiștii aparatului de stat

Zilele trecute s-au deschis la Pitești cursuri pentru activiștii sfaturilor populare din raioanele Costești, Vede, Horezu, Topoloveni, Pitești, Curtea de Argeș, Drăgășani, Loviște, etc. În cadrul cursurilor se predau o serie de lecții privind munca sfaturilor populare și de organizare, legătura organelor locale ale puterii de stat cu masele, etc.

Cursurile cu instructori raionali se țin în două serii, după care vor urma cursurile cu șefii secțiilor organizatorice și responsabilii cu documentarea din cadrul sfaturilor populare raionale.

În scopul ridicării nivelului de cunoștințe al activiștilor sfaturilor populare au luat ființă în orașele Rîmnicul Vîlcea, Sletina,

Stațion endocrinologică

Cu sprijinul secțiunii sanitare regionale Pitești, a luate de curînd ființă pe lîngă Centrul internațional de combatere a distrofiei endemice tiropate, un stațion care funcționează în cadrul Spitalului Unificat de adulți Rm. Vlcea. Acesta va avea în grija sa raioanele Drăgășani, Băbeni-Bistrița, Loviște și Horezu. Colectivul de medici al acestui stațion își desfășoară activitatea tehnic-științifică sub îndrumarea secției sanitare a sfatului popular regional și al Institutului de Endocrinologie „C. I. Parhon”. Medicii au început studiul pe teren, primele cercetări făcîndu-se în circumscripțiile rurale Titești și Cîineni din raionul Loviște și Nemoiu din raionul Drăgășani.

Dr. GH. MARCU
correspondent voluntar

110 noi unități comerciale

POESTI — (de la corespondența noastră) — Pentru a asigura o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii de la orașe și sate, comitetele executive ale sfaturilor populare din regiune se preocupă de lărgirea rețelei comerciale.

În ultimele perioade prin grija secției comerciale regionale s-au luat măsuri pentru deschiderea unui număr de 110 noi unități comerciale alimentare și industriale. O atenție deosebită s-a acordat bunei aprovizionări a centrelor muncitorești. Astfel, la Băbeni, Fieni, Răzvad, Monteoru, Șotunga, Podeni, Ceptura, Bodești și în alte părți s-au înființat noi bote de carne, chioșcuri de pine, magazine alimentare, textile, încălțăminte, fierărie, tutungerie, etc.

Pe scurt

Datorită preocupării comitetelor de cetățeni, în regiunea Arad s-au obținut rezultate frumoase în direcția construcțiilor prin auto-impunere. În cursul anului trecut au fost construite sau terminate de construit o școală, șase cămine culturale, 84 poduri și podete, 46 fîntîni și alte 32 diverse lucrări.

A. VIȚELAR
correspondent voluntar

În satul Ciocirila de Jos, raionul Medgidia, a fost inaugurat un local de școală pentru populația țărăni din comună. Noul local este bine înzestrat cu materiale didactice.

M. MIHAILESCU
correspondent voluntar

Recent a fost terminată școala din comuna Videle. Ea are sală de clasă spațioasă, o sală pentru muzeu, laborator de fizică și chimie și o sală mare de festivități.

I. RIZOIU
correspondent voluntar

Drăgășani și Cîmpulung cursuri la care participă președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale. Și aceste cursuri se vor desfășura în două serii.

În cursul lunilor februarie și martie se vor deschide cursuri de 2 zile cu referenți agricoli și colecitori comunal. Activități de partid și ai comitetelor executive ale sfaturilor populare locale ale puterii de stat cu masele, etc.

Convorbirea lui N. A. BULGANIN

cu ziaristii americani W. R. Hearst, Kingsbury Smith și F. Connif

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite convorbirea lui N. A. Bulganin cu ziaristii americani W. R. Hearst, Kingsbury Smith și F. Connif, care a avut loc la 12 februarie 1955.

Kingsbury Smith spune că el și cei care îl însoțesc sunt foarte recunoscători pentru posibilitatea de a fi sursă de informații și de a discuta cu conducătorii guvernului sovietic, precum și cu reprezentanții de seamă ai culturii sovietice. El este profund recunoscător în special lui N. A. Bulganin pentru faptul de a fi găsit posibilitatea să-l primească. El a fost informat pe aeroportul din Leningrad, de posibilitatea unei întrevăderi cu N. A. Bulganin.

Asistând la sesiunea Sovietului Suprem, a continuat Kingsbury Smith, Hearst și cei care îl însoțesc au reținut cu atenție declarațiile lui V. M. Molotov ca Uniunea Sovietică a lăsat în urmă acum S.U.A. în ceea ce privește fabricarea armei cu hidrogen. El a remarcat de asemenea declarațiile făcute de personalități sovietice, atât în convorbirile cu el și în cadrul sesiunii Sovietului Suprem, cu privire la dorința guvernului sovietic de a pune capăt curselor înarmărilor. Cu toții au cunoscut punctul de vedere formulat de cursurile științifice, în special în occident, cu privire la primejia pe care o prezintă pentru omenire exploziile de arme atomice în scopuri experimentale, care continuă fără nici o limită, în această ordine de idei Hearst ar dori să exprime o propunere.

N. A. Bulganin arată că va asculta cu interes pe Hearst.

Hearst îl mulțumește lui N. A. Bulganin și își exprimă convingerea că guvernul și poporul S.U.A. împărtășesc năzuirea spre pace despre care vorbește și guvernul sovietic.

Având în vedere că exploziile armelor termonucleare în scopuri experimentale reprezintă o primejdie pentru întreaga omenire, el, Hearst, ar dori să intrebat guvernul sovietic ar fi oare gata ca încă înainte de interzicerea armei atomice să încheie cu S.U.A. și celelalte puteri occidentale un acord care să limiteze numărul de explozii efectuate în scopuri experimentale. Un asemenea acord n-ar însemna instituirea unui sistem de control. Într-adevăr, un astfel de acord încheiat ar fi imediat cunoscut oricărui încălcare al acestui acord.

După părerea lui, la lui Hearst, aceasta este poate, singura cale de a trece la dezmărare în domeniul armei atomice.

N. A. Bulganin răspunde că în această problemă trebuie să se meargă pe o cale mai radicală, pe calea pe care o propune guvernul sovietic. Guvernul sovietic propune să se interzică cu totul arma atomică, cu hidrogen și celelalte tipuri de arme de exterminare în masă, să încheie producția acestor tipuri de arme precum și să se înăduie din armamentelor celorlalte țări care s-a produs până acum în acest domeniu.

Practic propunerea cu privire la limitarea experiențelor nu aduce nimic. Popoarele lumii știu că în depozitele celor două părți există deja bombe gata fabricate și experimentate. De aceea, un acord cu privire la limitarea exploziilor în scopuri experimentale nu poate liniști pe nimeni. Nu s-ar putea spune că problema încheierii unui acord în scopuri experimentale se pune acum deoarece au și fost acumulate suficiente stocuri de mijloace de exterminare în masă. Acest lucru nu este de natură să liniștească.

Guvernul sovietic a pus și pune problema mai radicală. El propune să se interzică fabricarea, păstrarea și folosirea mijloacelor de exterminare în masă. Toată în acest sens trebuie să se lucreze și să se realizeze un acord.

Kingsbury Smith spune că ar dori să prezinte propunerea lui Hearst. Nu este vorba de încercarea completă a exploziilor în scopuri experimentale, ci despre limitarea numărului de asemenea explozii. Este posibil ca Uniunea Sovietică, precum și S.U.A., să nu fie gata în momentul de față să accepte o încheiere totală a exploziilor experimentale. Luând în considerare însă avertismentul oamenilor de știință despre primejdia pe care o reprezintă exploziile nelimitate, Uniunea Sovietică nu ar considera oare posibil, ca un prim pas spre o eventuală interzicere a mijloacelor de exterminare în masă, să limiteze pe baza unui acord cu puterile occidentale, numărul exploziilor experimentale la cinci, zece sau cincisprezece pe an? Refuzul guvernului sovietic de a păși pe această cale poate provoca o anumită defuziune în rândurile opiniei publice.

N. A. Bulganin răspunde că Uniunea Sovietică este gata să examineze orice propunere îndreptată spre înăduirea primejdiei folosirii armelor de exterminare în masă, dacă aceste propuneri urmăresc într-adevăr un asemenea scop.

Hearst spune că în seara de 11 februarie el a vorbit cu biroul său din New York și s-a spus că discursurile lui N. A. Bulganin și V. M. Molotov rostite la sesiunea Sovietului Suprem sunt interpretate ca discursuri continuând atacul la adresa guvernului S.U.A. și că în legătură cu aceasta în S.U.A. se exprimă diferite presupuneri potrivit cărora schimbarea conducerii guvernului sovietic ar însemna că guvernul sovietic intenționează să adopte o poziție mai antagonică față de S.U.A.

În această ordine de idei el, Hearst, ar avea să întrebat dacă N. A. Bulganin nu consideră oare că schimbarea conducerii înseamnă o schimbare a poziției Uniunii Sovietice față de S.U.A.

N. A. Bulganin răspunde că nu, nu înseamnă.

Hearst și Kingsbury Smith subliniază că la pare bine să audă acest lucru.

Convorbirea lui G. K. JUKOV

cu ziaristii americani W. R. Hearst, Kingsbury Smith și F. Connif

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite stenograma convorbirii lui G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice, cu ziaristii americani W. R. Hearst, Kingsbury Smith și F. Connif, care a avut loc la 7 februarie 1955.

După salutarile reciproce, Kingsbury Smith a menționat că a fost de față cînd generalul Eisenhower i-a înmănat mareșalului Jukov un ordin american în orașul Frankfurt pe Main. G. K. Jukov a spus că își amintește cu plăcere de întâlnirile sale cu generalul Eisenhower.

Apoi a avut loc următoarea discuție:

Hearst — Am auzit că generalul Eisenhower va vizita Statele Unite.

G. K. Jukov — Da, generalul Eisenhower m-a invitat de două ori să vizitez Statele Unite, dar, din păcate, pe atunci starea sănătății mele și ocupațiile mele urgente nu mi-au permis să fac această călătorie.

Hearst — Ați fost oare în Anglia și Franța?

G. K. Jukov — Nu, n-am fost în Anglia și Franța. De asemenea n-am fost nici în China, nici în Coreea. Presa americană a scris că am fost acolo (Risete generale).

Kingsbury Smith — Ați fi de acord să vizitați acum Statele Unite, dacă președintele Eisenhower v-ar invita?

G. K. Jukov — Deocamdată n-am primit nici un fel de invitație, dar cred că relațiile existente între țările noastre nu sînt favorabile pentru o asemenea călătorie în momentul de față. Pentru popoarele american și sovietic ar fi de neînțeles dacă, înțind-se seama de relațiile existente între U.R.S.S. și America, mareșalul Jukov ar pleca în S.U.A. Dorința mea sinceră este îmbunătățirea relațiilor dintre cele două țări ale noastre. Aș dori să vizitez Statele Unite și dacă relațiile s-ar îmbunătăți, aș face-o cu plăcere.

Connif — Cunoscutul general american Mac Arthur a declarat recent că existența unei puterice arme atomice la cele două părți lichează prin sine însăși primejdia izbucnirii unui război.

G. K. Jukov — Consider că acest punct de vedere este nejust. Totodată, un asemenea mod de a pune problema duce la o permanentă cursă a înarmărilor. Din păcate, asemenea declarații lipsite de răspundere au fost făcute de multe personalități militare de seamă ca de pildă Montgomery și Gruenther.

Kingsbury Smith — La ultima sesiună a Consiliului pactului Atlanticului de nord, generalul Gruenther a fost înscădat să întocmească un plan de apărare bazat pe premiza că într-un viitor război va fi folosită arma atomică. Pregătiți oare apărarea țării dvs. împotriva unui atac atomic?

G. K. Jukov — Dispunem de tot ce este necesar pentru a apăra de nădejde a patriei noastre, însă ne gândim de asemenea și la modul în care poate fi evitat războiul, bazându-ne pe principii care chiar o pace rea este de preferat unei certe bune. Dacă am trece de la cuvinte bune la fapte bune, pacea va fi asigurată. Nu este oare timpul să se treacă la fapte bune?

Kingsbury Smith — Cred că Eisenhower este de acord cu dvs. că pacea trebuie menținută.

G. K. Jukov — Nu este numai părerea mea personală. Această părere este părerea întregului popor sovietic, părerea guvernului U.R.S.S. și a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. În 1945, înainte de plecarea generalului Eisenhower din Germania în S.U.A. am avut cu el o convorbire îndelungată. Eisenhower mi-a spus că S.U.A. nu vor ataca războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

litate de seamă din Europa occidentală și S.U.A. Noi avem un punct de vedere cu totul opus. Noi sîntem pentru interzicerea totală a războiului atomic și dacă arma atomică va fi interzisă, omenirea nu va avea dect de cîștigat. Consider că arma atomică trebuie interzisă așa cum a fost interzisă și arma chimică.

Kingsbury Smith — Mulți specialiști militari din Statele Unite consideră că dacă într-un viitor război nu va fi folosită arma atomică, Rusia va avea un avantaj considerabil datorită superiorității ei numerice.

G. K. Jukov — Cred că asemenea afirmații sînt vorbe goale menite să protesteze pe creduli. Aș vrea să subliniez că nu am intenționat să nu intenționăm să dezlănțuim un război. În ce privește armele atomice și cu hidrogen, după cum știți, le avem și noi.

Hearst — În Statele Unite, foarte mulți consideră că faptul că amîndouă părțile au arma atomică este o garanție a păcii, întrucît nici una din părți, temîndu-se de un atac atomic, nu se va hotărî să înceapă războiul. Care este părerea dvs.?

G. K. Jukov — Existența armei atomice implică deja posibilitatea folosirii ei și anumiți demeriti, fără a ține seama de nimic, ar putea să treacă la folosirea acestei arme. Sarcina noastră este de a lupta din toate forțele pentru interzicerea acestei arme. Sînt convins că în această problemă, popoarele întregii lumi sînt de partea noastră și sînt de asemenea convins că în cele din urmă poporul își va spune cuvîntul hotărîtor. Trebuie să se țină minte că arma atomică are două tăisuri. Războiul atomic este tot atât de periculos pentru cei atacați ca și pentru cei care atacă.

Connif — Cunoscutul general american Mac Arthur a declarat recent că existența unei puterice arme atomice la cele două părți lichează prin sine însăși primejdia izbucnirii unui război.

G. K. Jukov — Consider că acest punct de vedere este nejust. Totodată, un asemenea mod de a pune problema duce la o permanentă cursă a înarmărilor. Din păcate, asemenea declarații lipsite de răspundere au fost făcute de multe personalități militare de seamă ca de pildă Montgomery și Gruenther.

Kingsbury Smith — La ultima sesiună a Consiliului pactului Atlanticului de nord, generalul Gruenther a fost înscădat să întocmească un plan de apărare bazat pe premiza că într-un viitor război va fi folosită arma atomică. Pregătiți oare apărarea țării dvs. împotriva unui atac atomic?

G. K. Jukov — Dispunem de tot ce este necesar pentru a apăra de nădejde a patriei noastre, însă ne gândim de asemenea și la modul în care poate fi evitat războiul, bazându-ne pe principii care chiar o pace rea este de preferat unei certe bune. Dacă am trece de la cuvinte bune la fapte bune, pacea va fi asigurată. Nu este oare timpul să se treacă la fapte bune?

Kingsbury Smith — Cred că Eisenhower este de acord cu dvs. că pacea trebuie menținută.

G. K. Jukov — Nu este numai părerea mea personală. Această părere este părerea întregului popor sovietic, părerea guvernului U.R.S.S. și a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. În 1945, înainte de plecarea generalului Eisenhower din Germania în S.U.A. am avut cu el o convorbire îndelungată. Eisenhower mi-a spus că S.U.A. nu vor ataca războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

Connif — În prezent, în Statele Unite se studiază pe scară foarte largă experiența războiului sovieto-german în rîndurile specialiștilor militari ai S.U.A. domnește părerea că momentul de cotitură din acest război n-a fost bătălia Stalingradului, ci zdrobirea germanilor în apropiere de Moscova, în anul 1941. Care este părerea dvs?

G. K. Jukov — Bătălia de lângă Moscova a arătat că Forțele Armate Sovietice nu sînt numai în stare să respingă o invasiune, ci și să învingă o invasiune. Dar sînt în stare și să zdrobească.

care trebuie apărât, adică de S.U.A.? Scopul creării unor asemenea baze militare este a tăcut, nu apărarea.

Kingsbury Smith — În baza angajamentelor noastre față de țările participante la pactul Atlanticului de nord trebuie să apărăm nu numai S.U.A., ci și alte țări.

Hearst — În general, numai cu inima se poate înțelege la ce servesc bazele — pentru atac sau pentru apărare.

G. K. Jukov — Mi se pare că într-o asemenea problemă serioasă este neapărat nevoie de rațiune. Inima greșeste uneori.

Cred că sarcinile noastre nu constau în a găsi o justificare pentru cursa înarmărilor, ci în a găsi căile practice pentru a face cu neputință războiul. Vei încerca, desigur, să justifici acțiunile dvs., să ne convingeți că înconjurăm-ne cu bazele dvs. militare procedând just, dar noi avem motive mai temeinice să nu fim de acord cu dvs. Cred că este timpul să se lichideze concurența militară, întrucît ea este o povară ce apasă greu pe umerii popoarelor.

Hearst — Militarii, soldații ca Jukov și Eisenhower, se pricepe mai bine cum să mențină pacea decît să dezlănțuie un război. Eu cred că militarii tind spre menținerea păcii.

G. K. Jukov — În țara noastră, întregul popor, inclusiv militarii, tind spre pace, luptă pentru pace. Poporul sovietic, Partidul Comunist și Guvernul Sovietic sînt unanim în lupta lor pentru pace. Ar fi de dorit ca și guvernul american să treacă de la vorbă despre pace, la opera de apărare a păcii. O asemenea politică ar fi aprobată de poporul american și de toate popoarele lumii.

Din păcate, erorile de înțelegere înăduiesc situația internațională. De pildă, povestea cu Taiwanul (Formoza) de un apărare a poporului american. Nu înțeleg de pacea la guvernul american. Nu înțeleg de ce guvernul Statelor Unite are nevoie de acest lăit Cîan Kai-și, Apărarea lui Cîan Kai-și a stîrbit serios autoritatea Americii. Amestecul S.U.A. în afacerile interne ale Chinei a ridicat poporul de multe milioane al Chinei împotriva S.U.A.

De foarte multe ori, popoarele Angliei și S.U.A., precum și ale altor țări, sînt epuizate cu puterea militară a U.R.S.S., afirmîndu-se că noi am putea fi agresori. Aceasta este o vorbărie stupidă. Dacă noi am fi dus o asemenea politică și am fi avut asemenea intenții, trebuie spus că s-au ivit destule momente cînd puteam folosi puterea noastră militară. De pildă, după zdrobirea Germaniei hitleriste, Uniunea Sovietică dispunea spre sfîrșit războiului de un apărare militară. Nu ne-am folosit de slăbiciunea Europei occidentale. Palavră despre pericolul militar din partea U.R.S.S. nu au nimic comun cu politica externă a Uniunii Sovietice. Împăimănțirea popoarelor cu o agresiune din partea Uniunii Sovietice urmărește scopuri vădit rău intenționate, îndreptate nu spre menținerea păcii, ci spre propagandă în favoarea unui război. De aceea, este necesar să se pună capăt acestui lucru. Trebuie explicat că asemenea afirmații sînt greșite, întrucît acest lucru dăunează cauzelor păcii.

Kingsbury Smith — Cînd Europa și S.U.A. erau slabe, diplomații noștri considerau că faptul că avem bombe atomice constituie o apărare împotriva agresiunii.

G. K. Jukov — Trebuie avut în vedere că numai cu bombe atomice nu poate fi cîștigat un război. În afară de aceasta, în această perioadă aveți foarte puține bombe atomice — în total 5-6 — și ele nu aveau nici un fel de importanță hotărîtoare.

Connif — În această problemă științei, după cum se pare, mai bine informați decît noi.

G. K. Jukov — Era informat cînd se începuse producția de bombe atomice și din proprie experiență știu cât de complicat este acest lucru.

Hearst — În perioada primului război mondial, în armata rusă erau un general Aleksandr Sibirski. El trăiește acum în S.U.A. și este considerat unul din cei mai mari specialiști în problemele folosirii aviației în război. Sibirski și

A 5-a aniversare a semnării tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală între U. R. S. S. și R. P. Chineză

Adunarea festivă de la Moscova

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova în Sala Coloanelor din Casa Sindicelor a avut loc la 12 februarie o adunare festivă a reprezentanților vâieți publice din capitală, consacrată împlinirii a cinci ani de la semnarea tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală între U.R.S.S. și R.P. Chineză.

În preșidiu au luat loc A. I. Mikoiin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., M. P. Tarasov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., G. F. Aleksandrov, ministrul Culturii al U.R.S.S., L. N. Soloviov, vicepreședinte al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, A. N. Nesmejanov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., P. F. Iudin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R. P. Chineză.

În preșidiu au luat loc și alți oficiali de seamă din Uniunea Sovietică, alături de reprezentanții R.P. Chineze. În U.R.S.S. membrii delegației sindicale chineze în frunte cu Dun Sun, secretar al federației sindicilor din întreaga Chină și alții.

Adunarea a fost deschisă de L. N. Soloviov, vicepreședinte al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică. Sărbarim cea de a 5-a aniversare a semnării tratatului dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză, — a spus L. N. Soloviov, — în condițiile unui avânt politic fără precedent al oamenilor muncii și al întăririi lărgii unității.

Poporul sovietic, a declarat Soloviov, își exprimă ferma convingere că tratatul sovieto-chinez de prietenie, alianță și asistență mutuală va servi și de acum înainte cauza dezvoltării continue a legăturilor dintre R.P. Chineză și Uniunea Sovietică, cauzele unității și întăririi păcii între statele tuturor țărilor.

Prof. A. I. Denisov, președintele Consiliului de conducere al VOKS-ului a prezentat la adunare raportul cu privire la cea de a 5-a aniversare a semnării Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală între U.R.S.S. și R.P. Chineză.

Tratatul sovieto-chinez, a spus el, a fost încheiat într-o atmosferă de înțelegere cordială și prietenească.

Tratatul sovieto-chinez de prietenie, alianță și asistență mutuală este o înțelegere între două state suverane, cu drepturi egale și de același tip, a căror populație reprezintă o treime din întreaga omenire, și al căror teritoriu reprezintă o pătrime din întregul glob pământesc.

Oamenii simpli, cinstiți și cu vederi progresiste din toate părțile lumii văd în Uniunea Sovietică și China, care dispun de uriașe resurse umane, de bogății naturale inepuizabile, de teritorii cele mai vaste și care au frontiera comună, o forță cu adevărat puternică și invincibilă. Istoria omenirii n-a cunoscut încă niciodată o asemenea forță. Aceasta forță nu amenință pe nimeni dar nici nu se teme de nici un fel de amenințări și este capabilă să înfrunte orice încercări.

Adunarea a luat cuvântul Liu Siao, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P. Chineze în U.R.S.S. fiind primit cu căldură de cei prezenți. El a spus printre altele:

„Au trecut cinci ani de la semnarea Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală între Republica Populară Chineză și Uniunea Sovietică, datorită căruia am câștigat pe cel mai mare aliat al nostru și am primit cel mai puternic și prietenos sprijin din partea lui. În cei cinci ani care au trecut, Uniunea Sovietică a acordat țării noastre un ajutor multilateral și sistematic în

construcția economică. Este îndeobște cunoscut că pe arena internațională popoarele chineze și sovietice înfruntă nedreptăți o adevarată politică de pace și de luptă neobosită pentru slăbirea încoercirilor internaționale, pentru apărarea păcii și împotriva războiului, pentru sprijinirea colaborării internaționale.

Faptele istorice dovedesc că poporul chinez iubeste cu căldură pacea. Dorim coexistență pașnică cu toate țările și rezolvarea pe cale pașnică a tuturor litigiilor internaționale. Dar poporul chinez nu s-a temut niciodată și nu se teme de un război împotriva agresivității. Și dacă careva ar îndrăzni să dezlănțuie un război agresiv împotriva Chinei, el își va sparge inevitabil capul și va suferi o înfrângere totală. Nu pot să aibă o altă soartă amenințările și provocările cuceritorilor belicoși. Întărirea și dezvoltarea marelui lagăr al păcii și democrației au fost, sînt și vor fi cea mai puternică garanție a păcii și securității în Extremul Orient și în întreaga lume.

Toate evenimentele din ultimii cinci ani au arătat în mod convingător că relațiile de prietenie și colaborare dintre R. P. Chineză și U.R.S.S. s-au întărit și s-au dezvoltat cu fiecare zi. În lume nu există forță care să poată distruge aceste relații strînse și frățestre dintre R. P. Chineză și U.R.S.S. așa cum nu există forță care să poată împiedica dezvoltarea forțelor întregii lumi, îndreptate spre apărarea păcii și împotriva războiului, deoarece forțele noastre sînt puternice.

La adunare s-a dat citire telegramelor de salut a lui Sun Tsin-lin, președintele Consiliului Central al Asociației pentru prietenia chino-sovietică.

Adunarea festivă de la Pekin

PEKIN 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 13 februarie a avut loc la Pekin o adunare festivă consacrată celei de a 5-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală între U.R.S.S. și R. P. Chineză.

În sala Hualjentan, pavoazăată cu drapelul de stat al R. P. Chineze și U.R.S.S., s-a adunat reprezentanții ai organizațiilor obștești și ai vieții culturale din capitală, muncitorii și funcționarii de la întreprinderile din Pekin.

În aplauzele prelungele ale asistenței au luat loc în preșidiu Sun Tsin-lin, președintele Conducerei Centrale a Asociației pentru prietenia chino-sovietică, Liu Siao, președintele Consiliului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, Cui En-lai, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, și alții.

Adunarea festivă a fost deschisă de Go Mo-jo. El a subliniat că marea prietenie și înțelegere dintre statele Chinei și Uniunii Sovietice au contribuit nu numai la avântul economic și cultural al popoarelor chineze și sovietice, dar și la întărirea lagărului păcii, democrației și socialismului, aducând o contribuție uriașă la cauza întăririi păcii în Extremul Orient și în întreaga lume.

Sun Tsin-lin a prezentat un raport cu privire la cea de a 5-a aniversare a semnării Tratatului sovieto-chinez de prietenie, alianță și asistență mutuală. Epoca noastră, a subliniat Sun Tsin-lin, este epoca transformărilor demo-

cratice și a luptei popoarelor pentru socialism. Popoarele sînt din ce în ce mai conștiente de necesitatea de a trăi în pace, de a folosi în comun știința și tehnica pentru producerea a tot ce este necesar omului.

În zilele noastre într-o parte a globului pămîntesc relațiile dintre state și popoare corespund întru totul noii etape de dezvoltare economică, politică și socială a omenirii. Acestea sînt relațiile dintre Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și țările de democrație populară.

În prezent popoarele țărilor însoțite, care au cunoscut pe propria lor piele cîrta exploatare imperialistă, văd că există și altele de egalitate între țări, relații bazate pe principiul egalității în drepturi. Un exemplu grăitor, al unor asemenea relații sînt relațiile dintre China și Uniunea Sovietică. Arădind că Noua Chină, învinge însoțirea pe care a moștenit-o de la o uniune asuprită multiseclulară, Sun Tsin-lin a subliniat că poporul chinez și-a pus o sarcină complicită și grea și anume să realizeze în cursul cîtorva planuri cincinale industrializarea țării și transformarea agriculturii.

Ajutorul Uniunii Sovietice, a spus Sun Tsin-lin, care nu-și are egal din punctul de vedere al amplitudinii sale, va ajuta poporul chinez să creeze baza pentru construirea socialismului și va da de asemenea posibilitate să mărească treptat contribuția Chinei la cauza progresului tuturor popoarelor asiatice.

Popoarele Uniunii Sovietice, Chinei și țărilor de democrație populară, a subliniat Sun Tsin-lin, sînt pătrunse de năzuința de a-și dezvolta țările și de a accede unui celuilalt ajutor în construirea viitorului. Ele năzuiesc spre pace, întru cât știu că pacea constituie condiția necesară pentru traducerea în viață a planurilor lor nobile.

Sîntem ferm convinși că exprimăm părerea majorității omenirii apărînd calea unei întregi pașnice între diferitele sisteme și idei politice. Este de datoria noastră să apărăm această principiu. Sîntem gata să acceptăm această datorie și nu ne vom preocupati eforturi, rîle pentru îndeplinirea ei. În încheiere Sun Tsin-lin a rostit cuvinte de salut în cinstea marii prietenii de nezdruclăntă dintre popoarele Chinei și Uniunii Sovietice, în cinstea lagărului păcii, democrației și socialismului, în cinstea păcii în întreaga lume.

La adunare a luat apoi cuvîntul I. M. Lomakin, însoțitor al afacerii inter-im al U.R.S.S. în R. P. Chineză.

Cu prilejul celei de a 5-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală dintre U.R.S.S. și Republica Populară Chineză, a spus el, poporul sovietic urează fierbinte poporului chinez frate și guvernului Republicii Populare Chineze noi succese în opera de realizare a programului de industrializare a țării, de dezvoltare a agriculturii și de ridicare a bunăstării poporului, precum și în opera de întărire prin toate mijloacele a statului lor democrat-popular.

Noul guvern sirian s-a format sub semnul opoziției împotriva colaborării militare cu puterile occidentale

BEIRUT 14 (Agerpres). — TASS transmite: Cu câteva zile în urmă primul ministru al Siriei, Faris El Huri, și-a prezentat demisia. Demisia sa a fost o urmare a divergențelor ivite între miniștrii — membri ai așa-numitului partid populist, care caută să obțină colaborarea militară a Siriei cu puterile occidentale, și miniștrii — membri ai partidului național.

După o serie de consultări, președintele Siriei Atasi, I. A. însoțitor din nou pe Faris El Huri, care nu face parte din nici un partid politic, cu formarea noului guvern. Divergențele ascuțite cu fostul ministru al Afacerilor Externe, Faris Atasi (partidul populist) în problema atitudinii față de tratatul militar turco-iranian, au dus însă la eșecul încercării lui El Huri de a forma un

nou guvern. Se știe că comisia pentru Afacerile Externe a Camerei deputaților din Siria l-a criticat vehement pe Faris Atasi pentru faptul că delegația siriană a acționat în ultima fază a conferinței reprezentanților țărilor arabe de la Cairo, contrar direcției politice de alianță militară cu puterile occidentale. Președintele Siriei a însoțitor apoi cu formarea guvernului pe Sabri Asali, secretar general al partidului național.

La 13 februarie Sabri Asali a format guvernul compus din reprezentanți ai partidului național, ai „blocului democrat”, blocul reprezentanților triburilor și un independent. Programul noului guvern prevede, printre altele, refuzul de a încheia pacte militare cu puterile occidentale și refuzul de a accepta „ajutor militar” din partea acestora.

Semnarea unui acord comercial polono-iugoslav

VARȘOVIA 14 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 12 februarie, între Polonia și Iugoslavia s-a semnat la Belgrad un acord pentru schimbul de mărfuri și de plăți pe anul 1955. În baza acordului, Iugoslavia va exporta în Polonia minereuri și concentrate metalice, asbest, materii plastice, produse chimice, mașini, lemn de construcție, încălziminte, celuloză, tutun, fructe și alte mărfuri.

Polonia va exporta în Iugoslavia cărbune, ocoș, produse metalurgice, mașini și utilaj industrial, produse ale industriei chimice, textile, hîrtie, articole din ceramică și alte mărfuri.

—

Criza de guvern din Franța continuă

PARIS 14 (Agerpres). — Criza de guvern din Franța continuă. După cum anunță agenția France Presse, Pierre Pflimlin a comunicat lui dimineața președintelui Coty că „se vede silinț să renunțe la încercările de a forma guvernul” întrucît după trei zile de consultări nu a reușit să obțină sprijinul unui număr suficient de reprezentanți ai partidelor burgheze. Pflimlin, care este membru al partidului catolic M.R.P. a fost însoțitor acum patru zile să formeze un nou guvern în urma eșecului înregistrat de Pflimlin. Agenția France Presse anunță că după eșecul lui Pflimlin președintele republicii a desemnat pe Christian Pineau, membru al partidului socialist (S.F.I.O.) să formeze un nou guvern.

Declarația Sovietului Suprem al U. R. S. S., chemare la destinderea relațiilor internaționale

PEKIN 14 (Agerpres). — TASS transmite: Simbătă a fost dată publicității rezoluția Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină cu privire la declarația Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. În această rezoluție adoptată la cea de a 7-a sesiune a Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină care a avut loc la 12 februarie 1955, se spune:

Comitetul permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină salută declarația din 9 februarie 1955 a Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Popoarele și parlamentele tuturor statelor din lume nu pot să nu vadă situația încoercită care se creează acum în Asia, Europa, precum și în alte părți ale lumii.

Comitetul permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină aprobă călduros propunerea Sovietului Suprem al U. R. S. S. și consideră că parlamentele tuturor statelor trebuie să-și asume o răspundere importantă pentru menținerea și întărirea păcii în lumea întreagă, să întreprindă măsuri concrete pentru dezvoltarea colaborării prietenești între statele tuturor țărilor, să facă schimb de delegații și să-și intensifice eforturile pentru consolidarea păcii internaționale.

BERLIN 13 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 12 februarie a avut loc o sesiune extraordinară a Prezidiului Camerei Populare a Republicii Democratice Germane în legătură cu declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. În declarația publicată după această sesiune se spune între altele: Prezidiul Camerei Populare a Republicii Democratice Ger-

mane împărtășește întru totul ideea exprimată în declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. și anume că în prezent parlamentele care adoptă legi în problemele războiului și păcii au o mare răspundere pentru menținerea și întărirea păcii.

Prezidiul Camerei Populare, se spune în continuare în declarație, se va strădui să stabilească legături cu parlamentele altor țări.

Prezidiul Camerei Populare a Republicii Democratice Germane mulțumește Sovietului Suprem al U. R. S. S. pentru inițiativa sa îndreptată spre stabilirea unei colaborări inter-parlamentare.

WASHINGTON 12 (Agerpres). TASS transmite: Comentînd declarația Sovietului Suprem al U. R. S. S. și propunerea cuprinsă în ea cu privire la schimbul de delegații parlamentare numeroși membri ai Congresului S.U.A. arată că acest schimb poate aduce foarte multe beneficii. „Star” din Washington, Albert, membru al Camerei Reprezentanților (reprezentant din partea statului Oklahoma al partidului democrat) a declarat că el ar saluta cu bucurie orice delegație parlamentară din oricare țară din lume. Senatorul Green (democrat din partea statului Rhode Island) a arătat că kongresmenii americani „trebuie să studieze cu atenție această propunere”, adică declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. Claire Hoffman, membră în Camera Reprezentanților (republicană din partea statului Michigan), a apreciat în mod pozitiv propunerea cu privire la schimbul de delegații parlamentare cuprinsă în declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. Ea a declarat: „Rusii pot să învețe multe acți, iar noi am putea să învățăm și mai multe acțiuni”.

O delegație parlamentară suedeză va vizita U. R. S. S.

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite următoarea telegramă:

Domnului Johan Nilsson, președintele primei Camere a Riksdagului Suediei.

Domnului Gustaf Valdemar Nilsson, președintele celei de a doua Camere a Riksdagului Suediei.

Stockholm, Suedia.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, dorind să contribuie la dezvoltarea continuă a unor relații bune între popoarele Uniunii Sovietice și Suediei, are onoarea de a invita o delegație a Riksdagului Suediei să viziteze Uniunea Sovietică.

V-am fi recunoscători să ne comunicați primirea invitației noastre și o dată acceptabilă pentru sosirea delegației dumneavoastră în U.R.S.S.

Președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. A. VOLKOV.

Președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S. V. LATIS.

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite următoarea telegramă:

Moscow

Președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. A. Volkov

Riksdagului Suediei acceptă cu plăcere invitația de a vizita Uniunea Sovietică, transmisă telefonic de Sovietul Suprem.

Delegația suedeză va fi alcătuită din 16 persoane și dorește să sosească în U.R.S.S. între una din zilele primei jumătăți a lunii iunie.

Într-un viitor apropiat va fi comunicată data convenabilă din punctul de vedere suedez pentru sosirea delegației.

JOHAN NILSSON, președintele primei Camere a Riksdagului.

GUSTAF V. NILSSON, președintele celei de a doua Camere a Riksdagului.

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite următoarea telegramă:

Moscow

Președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S. V. Lațis

Riksdagului Suediei acceptă cu plăcere invitația de a vizita Uniunea Sovietică, transmisă telefonic de Sovietul Suprem.

Delegația suedeză va fi alcătuită din 16 persoane și dorește să sosească în U.R.S.S. între una din zilele primei jumătăți a lunii iunie.

Într-un viitor apropiat va fi comunicată data convenabilă din punctul de vedere suedez pentru sosirea delegației.

JOHAN NILSSON, președintele primei Camere a Riksdagului.

GUSTAF V. NILSSON, președintele celei de a doua Camere a Riksdagului.

Adenauer n-aude și nu vede...

BERLIN 13 (Agerpres). — TASS transmite: Agenția D.P.A. din Germania occidentală a transmis o nouă declarație făcută de cancelarul Adenauer, la Bonn urmînd ziaristii străini. În ajunul discutiilor acordurilor de la Paris în Bundestag, Adenauer, îngrorât de împotriva față de acordurile de la Paris, manifestă atît în parlament cît și în întreaga țară, încoercirea din nou a înducea în eroare opinia publică din Germania occidentală.

Cancelarul vest-german (pentru a nu știu elta oară) vrea să prezinte situația ca și cum calificarea acordurilor de la Paris nu ar crea pînă în calea unificării Germaniei. El se prefacă că nu cunoaște poziția oficială a Uniunii Sovietice în această problemă și, mai ales, declarația împiedică făcută de V. M. Molotov în raportul prezentat la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S., în care se subliniază că, după remilitarizarea Germaniei occidentale, reunirea acestei părți cu Republica Democrată Germană va deveni imposibilă.

La conferința de presă mai sus-amintită, Adenauer, ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat, a declarat că se face pregătiri pentru o conferință a celor patru mari puteri după ratificarea acordurilor de la Paris. El a adăugat că o „Comisie germană, sub președinția secretarului de stat Hallstein, și-a început lucrările” în acest scop.

Autoritățile americane nevoite să examineze revizuirea „procesului” celor 13 fruntași ai P. C. din S. U. A.

NEW YORK 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 februarie, Tribunalul Federal din New York a fost nevoit să înceapă examinarea chestiunii revizuirii „procesului” celor 13 fruntași ai Partidului Comunist din S.U.A., în legătură cu mărturiile scandalozose ale „informatorului” profesionist Matusow, pe care nici presa și nici organele guvernamentale nu au putut să le treacă sub tăcere. S-a stabilit că Ministerul de Justiție este direct amestecat în această afacere scandaloză.

După cum s-a anunțat, în 1952, Matusow, sub îndrumarea reprezentanților Ministerului de Justiție din S.U.A., a depus mărturie minoasă împotriva celor 13 fruntași ai partidului comunist — Elisabeth Flynn, Alexander Trachtenberg, Petia Perry, Albert Bittelmann, Victor Jerome, Albert Lannon, Louis Weinstock, Arnold Johnson, Jacob Mindel, William Weinstone, George Charney, Claudia Jones, Betty Garnett.

Pe baza mărturiilor minoase ale lui Matusow, Tribunalul federal a reținut acuzația asupra liderilor partidului comunist că ei au urmărit, chipurile, „să răstoarne cu forța guvernul american” și l-a condamnat la închisoare pe diferite termene. În luna februarie a acestui an Curtea de Apel federală a confirmat sentința și cei 13 fruntași ai Partidului Comunist din S.U.A. au fost întemnițați.

În prezent, Tribunalul federal l-a fost prezentat un document cu mărturiile lui Matusow, în care se spune între altele: „Cînd am depus mărturia la tribunal în procesul celor 13 fruntași comunisti, apărătorul mi-a spus: „Pentru dolari ești în stare să faci totul”. Pe atunci eu am negat acest lucru, dar în fapt el a avut dreptate”. După cum se vede, Matusow a fost mituit și el a calomniat pe fruntașii partidului comunist din îndemnul Ministerului de Justiție al S.U.A.

La 11 februarie, în fața tribunalului a compărut scriitorul american Albert Kahn condamnat de Tribunalul federal la șase luni închisoare pentru „lipsă de respect față de tribunal”. După cum s-a mai anunțat, Kahn a refuzat să prezinte tribunalului materialul documentar al cărții lui Matusow „Martor mincinos” — carte a cărei publicare o pregătea Albert Kahn.

Kahn a declarat că va pune la dispoziția presei și comisiei juridice de pe lîngă senat tot acest material documentar și că cartea lui Matusow „conține materiale care compromit serios Ministerul de Justiție”. El a explicat că cererea de a preda acest material documentar tribunalului reprezintă o „încercare a Ministerului de Justiție de a pune mina pe aceste materiale și a le declara secrete spre a împiedica publicarea cărții”.

În cîteva rînduri

● La 14 februarie, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a reținut discutarea situației din regiunea Taiwanului, sediinta a fost prezidată de V. Beland, delegat al statului Peru.

● În zilele de 10 și 11 februarie a avut loc la Praga plenara Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia. Plenara a discutat raportul lui Vilem Siroky cu privire la dezvoltarea continuă a agriculturii în Cehoslovacia și cu privire la activitatea partidului la sat și a adoptat o hotărîre îndreptată spre asigurarea îndeplinirii directivelor celui de al 10-lea Congres al Partidului Comunist din Cehoslovacia, în ceea ce privește sporirea considerabilă a producției agricole.

● Guvernul R. P. Polone a adresat guvernului S.U.A. o notă de protest împotriva definerii ilegale în Taiwan a marinărilor, vaselor și încălțărilor poloneze capturate în largul mării în Extremul Orient.

● Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a distrugerii orașului Dresda de aviația americană, a avut loc în acest oraș un mare miting de protest împotriva înarmării Germaniei occidentale. La mitingul la care au participat 250.000 de locuitori ai orașului a luat cuvîntul primul ministru al R. D. Germane, Otto Grotewohl.

● La șantierul de construcții navale din orașul St. Nazaire (Franța) a început construirea a două cargo-buri cu un deplasament de aproximativ 2.000 tone fiecare, comandate de Uniunea Sovietică.

În Editura de Stat pentru Literatură Politică

au apărut în broșură: CEA DE A 50-A ANIVERSARE A PRIMEI REVOLUȚII RUSE (Teze)

32 pag. 0,50 lei

N. A. BULGANIN — Cuvîntare rostită la sesiunea comună a Sovietului Uniunii și al Sovietului Naționalităților ale Sovietului Suprem al U.R.S.S.

16 pag. 25 bani

N. S. HRUȘCIOV: Cu privire la introducerea largă a metodelor industriale în construcții, la îmbunătățirea calității și reducerea costului lucrărilor de construcție.

Cuvîntare rostită la 7 decembrie 1954 la Consfătuirea unională a constructorilor, arhitecților și lucrătorilor din industria materialelor de construcție, industria de mașini de construcție și rutiere, de la organizările de proiectări și de cercetări științifice.

64 pag. 0,90 lei

Informații

Comisia hidrotehnică mixtă romîno-iugoslavă înfruntă la Timișoara și-a terminat lucrările în ziua de 12 februarie.

A fost încheiat un acord privind la măsurile cu caracter urgent ce se vor lua în vederea prevenirii inundațiilor din anul 1955 în zona de frontieră dintre cele două state.

Acordul a fost semnat din partea R.P.R. de Constantin N. Vasiliu, Director General în Ministerul Agriculturii și Silviculturii, iar din partea R.P.R. Iugoslavă de ing. Milan Gagiel, Consilier în Comisia Federală de Hidroconomie și de Pantelija Prokic din Secretariatul de Stat pentru Afacerile Străine.

La invitația Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., duminică a sosit în Capitală generalul Edgar Buxbaum, membru al Consiliului Mondial al Păcii, președintele Ligii pentru emanciparea națională a Braziliei, care va face o serie de vizite în țara noastră.

Sîmbătă și duminică a avut loc la Ministerul Industriei Alimentare prima consfătuire pe țară cu muncitorii și tehnicienii din întreprinderile de conserve de legume și fructe. Consfătuirea a fost organizată în scopul găsirii unor căi noi care să ducă la îmbunătățirea calității, sporirea producției și reducerea prețului de cost a conservelor.

Luni a început în sala clubului fabricii de confecții „Gh. Ghicoviciu-Dej” din Capitală lucrările consfătuirii pe țară cu tehnicienii și inginerii din secțiile de finisaj ale întreprinderilor textile organizată de Ministerul Industriei Ușoare.

(Agerpres)

Știri sportive

■ Duminică a început în întreaga țară campionatul de volei al R.P.R.

În sala Dinamo, amatorii de sport din Capitală au avut prilejul să urmărească 4 jocuri deosebit de interesante. Cel mai spectaculos loc a avut loc între echipele de băieți Progresul I.T.B. și Progresul I.M.F. (Cluj). După 5 seturi de luptă dură, victoria a revenit echipei bucureștene cu 3-2 (10-15; 15-13; 12-15; 15-12; 15-7). O categorică victorie a realizat echipa Dinamo care a înțeles cu 3-0 pe noua promovată, Dinamo IX. Echipa Locomotiva I.C.F. a învins cu 3-1 pe Metalul Orășul Stalin, în singurul meci feminin al zilei Știința I.C.F. a dispus cu 3-0 de Constructorul.

În meciurile disputate în țară s-au înregistrat următoarele rezultate: Timișoara: Progresul Timișoara — Progresul C.P.C.S. (f) 1-3; Arad: Știința Arad — Știința Timișoara (f) 3-0; Tg. Mureș: C.C.A. — Flamura Rosie Tg. Mureș (f) 3-0; Sibiu: Voinea Sibiu — Voinea Orășul Stalin (f) 3-2; Cluj: Progresul Cluj — Dinamo București (f) 2-3 (Agerpres).

■ La Stockholm a avut loc la 13 februarie întrunirea internațională de hochei cu mingea dintre echipele selecționate ale Uniunii Sovietice și Suediei.

Întrunirea a luat sfîrșit cu rezultatul de 2-2.

Vîntorul din între hocheiștii sovietici și suedezi se va disputa la 16 februarie în orașul Eksjo (Suedia de sud).